

[Boligministeren.]

der foregår, selv om den decentralisering, der jo helt bevidst er foretaget gennem lovgivningen, giver os færre muligheder for nøje at følge de enkelte amter; igennem dispensationssager, gennem nær kontakt med amterne, har vi jo også en fornemmelse af, hvad der foregår derude.

Jeg var sådan set glad for hr. Svend Haugaards lidt ændrede, ja, jeg må vel ikke sige opfattelse, for det er formentlig mig, der har misforstået spørgsmålet fra hr. Svend Haugaards side vedrørende landsbyernes fremtidige relation til romantikken, og det undskylder jeg så, men jeg forstår, at det her bare er spørgsmålet om boligmiljøet, og det er, som hr. Henning Philipsen også sagde det, ganske rigtigt både landsbyernes og de store byers miljø; det er noget, vi vel alle arbejder med, og jeg vil da meget anbefale, at man læser nr. 3 i dansk byplanlaboratoriums skriftserie, som i løbet af meget kort tid vil være til rådighed, „De små byers tilvækstproblemer“, hvor der er nogle prisopgaver i anledning af jubilæet og den konkurrence, der lige har været fra SBs side om tæt og lav bebyggelse. Der er meget i dette, som peger ud i fremtiden, og jeg synes, der er mange positive ting at hente i alt det her.

Må jeg også sige til hr. Svend Haugaard om de skrappe bestemmelser vedrørende virksomhederne, hvor hr. Svend Haugaard mener, det ikke er spørgsmålet, om de er villige til at flytte ud, men det er spørgsmålet, om de må flytte ud, at de fleste af de dispensationssager, jeg har haft med at gøre, netop har drejet sig om virksomheder, der er blevet placeret enten i nedlagte skoler eller i nedlagte mejerier, og som ligger ude i landzonen; jeg kan henvise til en konkret sag vedrørende Pørhus, hvor jeg har givet dispensation for udvidelse, og til to sager i Gern kommune, som jeg i sidste uge var ovre at se på, og som vi endnu ikke har afgjort endeligt. Det står ganske klart for mig, at der i alle disse sager vil være problemer, som jeg i hvert tilfælde vil se meget positivt på, men at der naturligvis også i andre sager kan være problemer, hvor vi ikke af hensyn til planlægningen, af hensyn til hele udviklingen kan være med til at dispensere, men må følge de afgørelser, som amtets zone-lovmyndigheder har truffet.

Må jeg også sige til hr. Svend Haugaard, at jeg sådan set er glad over bemærkningen til slut om, at disse ting skal spredes ud over hele den lange række af udvalg, som hr. Svend Haugaard nævnte. Det beviser jo, at regeringen netop har fanget problemerne op og har fremsat lovforslag, der omhandler alle disse ting, siden det, der ligger i hr. Svend Haugaards forespørgsel, på den måde kan spredes ud i henholdsvis venstres forslag, forslaget om egnsudvikling osv.; der var jo sådan set dækning gennem allerede fremsatte lovforslag eller forespørgsler for de fleste af de ting, der ligger i hr. Svend Haugaards forespørgsel.

Må jeg sige til hr. Burgdorf, at jeg er helt enig i mange af betragtningerne; også jeg mener, at noget af det, der ligger i øerne og i landsbyerne og i det, hr. Burgdorf kalder den fjerde zone, i høj grad ligger i den egnsplanlægning og landsplanlægning, som også hr. Holger Hansen var inde på. Jeg mener, at der er en art sammenhæng imellem egnsplanlægning og landsplanlægning — man kan ikke tage dem ud fra hinanden — så jeg vil da meget gerne drøfte nogle af de ting, som hr. Burgdorf var inde på, i det videre udvalgsarbejde.

Til hr. Holger Hansen, som jeg heller ikke kan blive så forfærdelig meget uenig med, vil jeg godt sige, at det er da rigtigt, og det tror jeg også jeg gav udtryk for i min redegørelse, at mange af problemerne kan klares med tilstrækkelig udlægning af byzoner; jeg er også enig med hr. Holger Hansen i, at vi ikke bare kan udlægge byzoner i alle landsbyer, det klarer vi heller ikke problemerne med, det skaber vi problemer af, men en passende blanding.

Jeg vil også godt her understrege, at det er helt afgørende, hvad det er for områder, om det er områder, der har en naturlig centerby eller ligger i nærheden af store centerområder, eller kommuner, hvor der ikke er naturlige centerbyer, og hvor der ikke er hele denne udvikling. Jeg kan også her henvise til en ganske aktuel sag, som jeg netop i sidste uge var ude at se på, nemlig i Gern kommune ovre på Silkeborgkanten. Her var der to byområder i forvejen, og man havde i området endog haft afstemning og delt kommunalbestyrelsen i et flertal og et mindretal om to andre landsbyer, som man altså ønskede indlagt i byzoner. Der traf vi